

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 4, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2003/86/EF ⁽¹⁾ af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring, i givet fald sammenholdt med samme direktivs artikel 16, stk. 1, fortolkes således, at tredjelandsstatsborgere for at blive betragtet som »mindreårige børn« som omhandlet i denne bestemmelse ikke kun skal være »mindreårige« på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen om opholdstilladelse, men ligeledes på det tidspunkt, hvor myndighederne træffer endelig afgørelse om ansøgningen?

(¹) EUT L 251, s. 12.

Appel iværksat den 21. februar 2019 af Deutsche Telecom AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 13. december 2018 i sag T-827/14, Deutsche Telecom AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-152/19 P)

(2019/C 164/26)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Deutsche Telecom AG (ved Rechtsanwältin D. Schroeder og K. Apel)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Slovanet, a.s.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 13. december 2018 i sag T-827/14 ophæves i det omfang Kommissionen frifindes.
- Kommissionens afgørelse C(2014) 7465 final af 15. oktober 2014 om en procedure i henhold til artikel 102 TEUF og EØS-aftalens artikel 54 (sag AT.39523 — Slovak Telekom), som berigtiget ved Kommissionens afgørelse C(2014) 10119 final af 16. december 2014 og ved Kommissionens afgørelse C(2015) 2484 final af 17. april 2015, annulleres helt eller delvist, for så vidt som den vedrører appellanten, subsidiært ophæves eller nedsættes yderligere de bøder, som appellanten er blevet pålagt ved den nævnte afgørelse.
- Mere subsidiært hjemvises sagen til Retten til fornyet afgørelse.
- Europa-Kommissionen pålægges at betale samtlige sagsomkostninger i nærværende sag og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anført fire anbringender til støtte for appellen.

For det første anlagde Retten en urigtig fortolkning af retsreglen om, at det for, at der er tale om en leveringsnægtelse, kræves, at den anmodede levering er absolut nødvendig for aktiviteten på et efterfølgende marked, og som følge heraf undlod Retten at anvende denne regel, hvorfor retsreglen er anvendt urigtigt.

For det andet anlagde Retten en urigtig fortolkning af retsreglen om, at et moderselskab alene kan tilregnes sit datterselskabs adfærd, når nævnte moderselskab også faktisk har udøvet en afgørende indflydelse på datterselskabet, hvorfor Retten anvendte denne retsregel urigtigt.

For det tredje undlod Retten at anvende retsreglen om, at et moderselskab alene kan tilregnes sit datterselskabs adfærd, når dette datterselskab i det væsentlige har fulgt moderselskabets anvisninger, hvorfor Retten anvendte denne retsregel urigtigt.

For det fjerde anvendte Retten retsreglen om, at retten til at blive hørt gælder under den administrative procedure, urigtigt.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Eparchiako Dikastirio Larnakas (Cypern) den 22. februar 2019 — Kypriaki Kentriki Archi mod GA

(Sag C-154/19)

(2019/C 164/27)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kypriaki Kentriki Archi

Sagsøgt: GA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal en offentlig anklagers uafhængighed af den udøvende magt afgøres i henhold til dennes rolle i det relevante nationale retssystem, når denne udsteder en europæisk arrestordre i overensstemmelse med national ret? Hvis dette ikke er tilfældet, efter hvilke kriterier skal spørgsmålet om uafhængighed af den udøvende magt da afgøres?
- 2) Kan den offentlige anklager i Hamborg — der i henhold til den tyske lovgivning er en del af den udøvende magt og ikke henhører under retsvæsenet, som omfattes af justitsministeriets hierarkiske struktur og der har pligt til at rejse tiltale mod en gerningsmand, hvis den offentlige anklager finder det hensigtsmæssigt efter en vurdering af samtlige omstændigheder i situationen, som taler for frifindelse eller domfældelse — anses for en tilstrækkelig uafhængig myndighed, der deltager i forvaltningen af strafferetsplejen, og således udgøre en »judiciel myndighed« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 ⁽¹⁾ om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne?